

РЕШЕНИЕ

№ 6630

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Къосева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7094** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на В. С. К., чрез процесуалния ѝ представител адв. Я., срещу Решение № 20132939 от 07.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, постановено по НАХД № 15282/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № РД-05-0110/06.10.2020 г., издадено от Директора на Столична регионална здравна инспекция, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв. за извършено нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето /ЗЗдр./ във вр. с чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗдр., във вр. с Р.І, т. 5 от Заповед № РД-01-262/14.05.2020 г. на Министъра на здравеопазването.

В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт поради постановяването му в нарушение на закона и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че СРС не е обсъдил всестранно и обективно всички събрани доказателства, преди да постанови своето решение. Касаторът счита, че чл. 209а от ЗЗдр. предвижда налагане на санкция, но същата не определя вида на нарушенията, подлежащи на санкциониране, а препраща към заповеди на министъра на здравеопазването. Сочи, че ЗАНН не допуска налагане на санкции, ако видът на нарушението не е определен със закон или подзаконов нормативен акт и тъй като

заповедите на министъра не са такива, то и налаганите санкции са в нарушение на закона. Моли се процесното решение да бъде отменено и постановено друго, с което процесното наказателно постановление да бъде отменено. Претендира се присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Х., който поддържа касационната жалба и моли за отмяна на решението и отмяна на НП. Допълнителни съображения по съществуващото на спора излага в представено писмено становище. Моли за присъждане на разноски и за първата инстанция.

Ответникът – Столична регионална здравна инспекция, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че на 19.05.2020 г. по повод постъпил сигнал от гражданин в Министерство на здравеопазването за неспазване на Заповед № РД-01-262/14.05.2020 г. и на Заповед № РД-01-262/14.05.2020 г. и двете издадени от Министъра на здравеопазването, длъжностни лица при СРЗИ, извършили проверка на място в търговски обект – магазин „Б.“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката контролните органи установили, че две служителки в обекта от работещите на топлата витрина, една от които е била В. К., били с поставени защитни маски за лице, но същите не покривали изцяло носа и устата.

За направените констатации бил изготвен Констативен протокол от 19.05.2020 г., в който е отразено, че лицата В. К. и М. Р., работещи на топлата витрина, не са поставили лични предпазни средства/маски/, така, че да покриват носа и устата. Отразено е, че са оставени покани и на двете лица за явяване за съставяне на АУАН, както и, че при неявяването им, АУАН ще бъде съставен на юридическото лице.

В. К. се явила на посочената в поканата дата – 21.05.2020 г. в СРЗИ, където бил съставен АУАН № 260/21.05.2020 г. за това, че на 19.05.2020 г. на работното си място – в закрито помещение в магазин „Б.“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], не носи правилно поставена защитна маска за лице – същата не покрива изцяло носа и устата от основата на брадичката, с което е нарушила разпоредбата на Заповед № РД-01-262/14.05.2020 г. на Министъра на здравеопазването.

АУАН е връчен лично на В. К. на датата на съставянето му, срещу подпис, като в същия е посочила, че няма възражения по направените в акта констатации. К. не се е възползвала от правото си по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН да подаде писмени възражения пред наказващия орган.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП № РД-05-0110/06.10.2020 г., с което на основание чл. 209а, ал. 1 от ЗЗдр., на В. С. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на Р.І, т. 5 от Заповед № РД-01-262/14.05.2020 г. на министъра на здравеопазването, във вр. с чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗдр.

НП е връчено лично на жалбоподателя на 27.10.2020 г.

За изясняване на делото от фактическа страна, СРС е събрал и гласни доказателства,

като е разпитал актосъставителя и свидетел на проверката.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 20132939 от 07.06.2021 г., по НАХД № 15282/2020 г., с което е потвърдено НП № РД-05-0110/06.10.2020 г., издадено от Директора на Столична регионална здравна инспекция, с което на К. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв. за извършено нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето /ЗЗдр./ във вр. с чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗдр., във вр. с Р.І, т. 5 от Заповед № РД-01-262/14.05.2020 г. на Министъра на здравеопазването.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 20132939 от 07.06.2021 г. на СРС, постановено по НАХД № 15282/2020 г., с което е потвърдено НП № РД-05-0110/06.10.2020 г., издадено от Директора на СРЗИ, с което на К. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв. за извършено нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето /ЗЗдр./ във вр. с чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗдр., във вр. с Р.І, т. 5 от Заповед № РД-01-262/14.05.2020 г. на Министъра на здравеопазването.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от В. С. К., допустима жалба, предвид липсата на доказателствата за връчване на процесното НП на касатора.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Правилен е изводът на районния съд за липса на формални предпоставки за отмяна на наказателното постановление. При реализирането на административнонаказателната отговорност на В. К. не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до опорочаване на производството. АУАН е издаден от компетентен орган главен инспектор в отдел Здравен контрол, дирекция Обществено здраве, при СРЗИ, а НП от началника на СРЗИ, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от

ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

Настоящият касационен състав намира за необходимо да отбележи, че чл. 209а ал. 1 от ЗЗ съдържа състав на административно нарушение. Обстоятелството, че административнонаказателната разпоредба препраща към общ административен акт (в случая Заповед № РД-01-262/14.05.2020 г. на министъра на здравеопазването) относно въведената и нарушена/неизпълнена противоепидемична мярка, не означава, че с този акт са въведени административни нарушения. Напротив, това е акт, с който са въведени определени задължения за неопределен брой лица – спазването на изброените в тях противоепидемични мерки. Неизпълнението на тези задължения обаче е въведено като административно нарушение с нормативен акт – Законът за здравето.

При правилно установена от СРС фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно. Софийски районен съд по съществуващото на спора и във връзка с изложените в жалбата доводи е развил правилни съображения, които напълно се споделят от настоящия състав. Настоящият касационен състав напълно споделя както мотивите, така и крайният извод на първоинстанционния съд.

Касационната инстанция споделя извода на районния съд относно безспорната установеност на процесното нарушение. Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗЗ при възникване на извънредна епидемична обстановка министърът на здравеопазването въвежда противоепидемични мерки на територията на страната. В изпълнение на това правомощие, в условията на обявено извънредно положение, с т. I. 5 от Заповед № РД-01-262/14.05.2020 г. на Министъра на здравеопазването на територията на Република България, считано от 14.05.2020 г. до 14.06.2020 г., е въведена следната противоепидемична мярка: задължение за всички лица, когато се намират в закрити обществени места, да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата (в т. ч. кърпа, шал, шлем и др.), които се използват съгласно препоръките в приложение № 3. Към 19.05.2020 г. РД-01-262/14.05.2020 г. на Министъра на здравеопазването е валиден общ административен акт, установяващ задължение за гражданите да носят защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата (в т. ч. кърпа, шал, шлем и др.), когато се намират в закрити обществени места. При действието на тази заповед В. К. се е намирала в закрито обществено място – магазин „Б.“ [населено място], като не носи правилно поставена защитна маска за лице – същата не покрива изцяло носа и устата, което сочи на неизпълнение на задължението за спазване на противоепидемичните мерки, въведено с акт по чл. 63, ал. 4 от ЗЗ, изрично посочен в правната квалификация на деянието,

дадена от административнонаказващия орган, поради което правилно е ангажирана отговорността ѝ на соченото основание чл. 209а, ал. 1 от ЗЗдр. и правилно е наложено административно наказание „глоба“ в минималния размер от 300 лева.

Предвид характера на нарушението и обществените отношения, които то засяга, не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Извършено е в условията на извънредна епидемична обстановка, поради пандемия от COVID-19, като засяга обществените отношения, свързани с опазване на най-висшите ценности - живота и здравето на гражданите. Без значение е дали има или няма настъпили от нарушението вредни последици. Противоепидемичните мерки са въведени за предотвратяване увреждане на здравето на околните, при това поради непосредствена опасност за живота и здравето им от епидемично разпространение на заразна болест - потенциален риск за живота на гражданите, поради което неизпълнението им не би могло да бъде определено като "маловажен случай" при липсата на каквито и да са обстоятелства, които конкретно да характеризират случая с по-ниска степен на обществена опасност.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че Решение № 20132939 от 07.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, постановено по НАХД № 15282/2020 г. е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, касационната инстанция счита, че разноски на касатора не следва да бъдат присъдени.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20132939 от 07.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, постановено по НАХД № 15282/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.